

der har udført det store Rydningsarbejde i Amerikas Urfloer eller paa paa Prærien; men det var Smaa- faarsfloerne, som var vant til Arbejde, ikke beg tilbage for de store Vanfælgeligheder, men fastede Blifket paa de store Muligheder.

Paa Ruinerne af Koldinghus findes en gammel Indskrift — jeg tror fra det 16. Aarhundrede — der lyder saaledes: „Guds Bøjsig- nelse gør mig rig, men der skal arbejdes.“

Der er ogsaa et stort Fremstribt der hjemme paa mange Omraader. Løsningen af det Trælleskib, Søn- derne var under for 100 Aar siden, har givet Muligheden til Frem- stribt; dette i forbindelse med Op- lysningen har ogsaa lært Bønden at behandle sin Jord, saa den giver rige Frugter for Arbejdet. Store Arealer, før udryddet Land — jærlig paa Jyllands Vestkyst, er kommen under Kultivering og giver godt Udbytte. Arbejdernes Aaar, baade i By og paa Landet, er meget forbedret. Dog gør det samme sig gældende her — en „Reven over Evne“. Paa mange Maader findes ingen Forskel mellem Tjener og Herre; de forligger at følge Mo- den baade i Klædedragt og Leve- vis. Og betragter man saa den ny- delles- og forlystelsesrige Del af Befolkningen, hvor det, der fortje- nes, ødes paa Gæst, Njant og Lant, medens man ikke tænker Fremtiden en fornuftig og alvorlig Tanke, da stadfæfter sig Sandheden af dis- se Ord „over Evne“ i frygtelig Grad Som nævnt, er Arbejdernes Aaar meget forbedret. Men de er lakkeligere og bedre stillet, end da Aarene var trangere? Det har vir- ket, at den store Masse søger til Børne, hvor de stiller de store Krav, fort Arbejdstid, for Syn. Saa indføres til Udvalgte af Landar- bejdet Folk fra andre Lande, af de lavtliftede Lag — de uvidende og uoplyste Mæster. De indtager de Pladser, som Landets egne Sønner og Døtre burde have — en stor Forbrudelse af Arbejdsstyrken, en Skam for Landets egne Børn og til stor Skade for det hele Folk og Mige.

Danmarks Høflighed.

„Høflighed koster ingen Penge“, siger et gammelt Mundheld. Men det passer nu ikke altid, især for Danmarks Bedkommende. Thi der koster det netop Penge at være Høf- lig: „Høflighed bestemmer ingen“ siger et andet Ord. men det gaar med det; som med førstnævnte. Og jærlig lægger man Mærke dertil, efter at man en Aarrække har op- holdt sig i Amerika og saa kommer en Tur hjem. Det var i København paa et Hotel, hvor vi (mit Rejse- selskab, Baitor Larsen og Gufrid) lejede Værelser for en Dag og en Nat for efter Bestemmelse at rejse næste Morgen. Vi ombestemte os imidlertid og rejste samme Aften og betalte saa det halve af Lejen for Værelserne Der var kun fem Minu- ters Gang til Banegaarden. Som „Amerikanere“ generede vi os ikke ved selv at bære vor Gaanduffert (Vi havde kun hver een); men den høflige Hotelvært vilde paa ingen Maade have det; det skulde „Dren- gen“ med Hornsøse befølge. Vi spalerer saa, som de fine; og Dren- gen saar Knufferne paa Raffen. Kommen til Bestemmelsesstedet taf- ter vi for udbidt Høflighed, og jeg stifter ham en 25 Ore i Drifkepen- ge, ihufulkommende at vi var i Dan- mark. Med Buen i Haanden, og et dult Blik, ser han paa Mønten og siger saa: Undskyld, min Herre, vi plejer aldrig at saa mindre end en

halv Krone for saadan Tjeneste. Bestemmende giver jeg ham tit Tilgodehavende og underretter mine Rejsefæller om deres Gæld for den udbidte Høflighed — en halv Krone for hver Knuffert. Drifkepenge for at blive anvist Hotel, for at blive vejledt bort igen, saa Maden ser- veret, Støberne pudset, plus den reglementære Hotelpriis — det er Regelen. Mange Steder gør man bedst i at stifte Opartereren en Drif- kefjilling, samtidsig som man betil- ler sit Maaltid, for ikke at udbjette sig for forgæves Venten paa jam- me. Jeg synes ogsaa, Høflighed be- kræmmer samme Tider, om man paa bekendte Steder tager sig en lille Spaferetur i Byen og er saa heldig eller uheldig at møde mange Be- kendte, da hvert Øjeblik at tage Hat eller Sæ af efter simpel Høf- lighedsregel. Den arme Hat eller Sæ lider svært ved den Behand- ling, ikke at tale om det forpjusede Haar, man faar, før man naar Vejende. Naar man ellers i Dag- bladene læser Beretningerne fra Rigsdagsforhandlingerne eller andre politiske Møder, saa synes det dog, som der kunde behøves lidt mere Høflighed over for hverandre

I Livoli.

Saa en Tur i Livoli en skøn Som- meraften, og du vil saa se noget af Støbenhavnerlivet. En følgende Men- nesfælske bevæger sig hid og did ved de mange forskellige Forlyst- jeshovder. Der er noget at se, det kan ikke nægtes, og der er noget at høre. Man sagde, at der almin- delig samlede en 50,000 Mennesker her paa Sommeraftenerne. Vi bemærkede, straks vi kom ind, et Hav af Mennesker, der alle havde deres Blif fastet opad mod et bestemt Punkt. Vi opdagede da, at højt oppe paa et strammet Tøvg, udsjorte to Nibedaniere deres Kunstler. Jeg skal kun nævne tre af deres beundrings- værdige Udvælsler. Der kom en med et Bord paa Skulderen, Stol paa Huggen. Flaake og Mjølglas i Kom- men, spalerende nok saa stolt til Midten af Rebet, hvor han gjorde Soldt, fattede Bord og Stol til Ret- te paa Rebet, hvor han saa ned sit Ø i første Mag og No. Da han var færdig, Bord og Stol paa Skul- deren igen og tilbage, hvorfra han kom.

En kom gaende, holdende en an- den i Venene, denne igen med en Skjalper — som han nok saa befæ- digt kørte paa den smale Vej. En anden kom kørende paa en Bicykle til Midten af Rebet, saa haglens ligesaa hurtigt han var kommen, atter frem til Midten af Rebet, hvor han holdt ganske stille en Stund og udsæde en Del Kun- stler paa Coflen, hvorefter han fort- satte i fuld fart til den anden En- de af Rebet.

Saa, der kunde være meget at be- mærke endnu fra dette Forlyst- jeshed; men dette være nok. Det er nok værd at besøge en Gang, men det har vist været mange en dyr Historie, ikke alene timelig, men ogsaa jærlig betragtet; thi den, der søger Synnen, har ogsaa her en rig Anledning.

Standard, Alta., Canada.

Under mit Besøg, som jeg af- lagde fra den 20. til den 30 Okt., blev jeg anmodet om at fortælle lidt i „Danstere“ om hvad vi foretog os, og om det, som kan have lidt Interesse for Venner og Bekendte af de Danske der. Den første Søn- dag havde vi Gudstjeneste med Al- tergang; der var ca. 30, som var

Gæster ved Herrens Bord. Næste Søndag Gudstjeneste om Formid- dagen, Høstprediken og Menigheds- møde om Eftermiddagen Noget af det, som blev forhandlet og vedtaget, var at købe to store „Lotter“ 200 X 200 til Byggegrund for Kirke og Præstebolig. Det sidste skulde der tages fat paa med det første, saa Huset kunde tages i Brug i Marts Maaned.

I Standard bygges der ganske meget, saa det ser ud til, at det vil blive ikke saa lille en By. Der er solgt en god Del Land i Østet af Sommeren, nok en 2,500 Acres Land, udelukkende til Danstere, saa der tænkes paa at saa noget af Landkompaniet paa samme Vi- laaar, som de har det andet.

Sæsten er jo meget sen i Aar. Nu arbejder Lærkemaalinen stadig først i Ugen kom der et lille Lag Sne, saa Arbejdet maatte standse nogle Dage. Frostten kom omkring den 25. August og gjorde megen Skade paa Grøden. Det laveste, jeg hørte den gav, var 12 Bu. og det højeste var 25 per Acre Den tidligere Sneve var nok næsten mo- den, da Frostten kom, og den giver mere; men jeg hørte ikke, at nogen af de Danske havde den. Værepenge kan jo ingen undgaa at give. Hav- neren er meget god, og tilmed af god Kvalitet. Det laveste, jeg hørte, var 50 Bu. og det højeste 75 Bu. per Acre. Byggen er ogsaa god.

Tal til Venner i Standard, med en hjertelig Gilsen!

Brede Johansen.

Rajon City, Nebr.

Det er vist omkring to Aar og ni Maaned, siden der har været noget herfra i Danstere; ikke paa Grund af, at intet er foregaaet, eller der intet har været at skrive om; men det er nok bedst at tie med, hvad der er Grunden. Det er da heller ikke Meningen nu at give en Skildring af en svundne Tids Be- givenheder. Dog, med Blikket til- bage finder vi mange Ting, vi fyl- der Gud Tak for, selv om det ogsaa for os gælder: „Sorrige og Glæde, de vandte tilhøbe, Medgang og Modgang de følges paa Rad.“ I Sommer fik Zions Menighed en Kirkeflokk, som nu kalder „paa gammel og ung, mest dog paa Sjæ- len træt og tung, sig for den evige Hvile.“ For en saadan har den mulig været til Bøjsigelse, da Syn- dommen hindrede ham fra at være til Stede i Guds Hus, sendte den sine Toner til den lyge i Hjemmet. Det blev saa ogsaa for hans Støv, den første Gang her lod lyde Grav- klokkens Klang.

Først i Oktober havde vi Mis- sionsmøde, hvor Præsterne J. W. Hansen og S. C. Bederen talte Guds Ord. Fra Begyndelsen saa det ikke lovende ud, da vi fik saa megen Regn, at den kunde holde baade Præsterne og mange Folk inden for Hjemmets Døre ved den Tid. Mødet skulde begynde, og de saa, som mødte i Kirken, maatte udvænde Spejdere efter de savnede Præster, som dog fandtes i god Be- hold og lovede at komme om Efter- middagen; men det var fattigt med Besøget i Kirken, da Vejene var næsten ufremkommelige; om Aftenen blev Mødet igen hindret ved snede Regn. Den næste Dag blev det dog bedre, og vi havde det godt i Ser- rens Hus og Hjemmene. Søn- dagen var helt igennem en skøn og vellykket Dag.

Den følgende Søndag havde vi Konfirmation, hvor fire unge Piger aflagde den gode Vefendelse. Saa disse unge Grene paa Vintraet bli-

ve bevarede i forbindelse med Stam- men og bære Frugt til Guds Ære! Onsdag d. 18. Okt hensov en af Zions Menigheds trofaste Støtter i Kroen paa sin Fæstler; det var N. B. Nielsen, som døde efter længere Tids Svagelighed og Sygdom. Be- gravelsen foregik den 20. Okt. Som Medlem af Menigheden har Nielsen fra dets trange Plads. Blikket af Byrden, men ogsaa en Del, der tilkom andre mindre villige Mem- ber. Han vil javns baade i Hjem- met og Menigheden. Jeg vil slutte med nogle saa Ord fra Mindebla- de af hans Livs-Vogs sidste Del. En passende Overtskrift vil være: „Han blev lille, mens Gud blev stor.“

Det var dog mærkeligt, at jeg og Vor Herre havde gaaet paa hver sin Side af Jernstet (Verdet) i ca. 14 Aar og isgt hverandre uden dog at komme til det jallige bevidste Samfund.“ Det var først hen mod Slutningen eller Vissaftenen, der kom Lys med Land Fred; men saa kunde han sige: „Nu er jeg den lyk- keligste Mand i Elk Creek Town- ship! O, om vort Folk vidste, hvor god Gud er, men jeg frygter, de er mange, som gaar lig jeg gif, som søger og slaar sig til No dermed uden at have fundet Frelseren.“

Noget af det sidste, han sagde fortaaligt, var til Sultnen ved hans Side: „Er du saa færdig til at gaa med?“ Saa snart derefter kom Himmeltoget, som han havde set det et Par Dage før, for at tage ham med.

N. B. Nielsen blev knap 52 Aar og efterlader Enke og 7 Børn i Alder fra 7—24 Aar. Et Barn var gaaet forud for ham til Hjemmet heroventil.

Venlig Gilsen til Væjerne. Korr.

Scandinavian American - Linjens

JULE- EXCURSION afgaar fra New York med de hurtiggaaende dobbelt- skruer-Dampskibe

Oscar I den 23. Nov. **C. F. Tietgen** den 30. Nov. **United States** den 7. Dec.

Passagererne afgaar fra Chicago til New York to Dage tidligere med gennemgaaende Tog uden Omskiftning.

SMAAVÆRELSENE for 2, 4 eller 8 Passagerer. Naar de skriver saa oplyv hvilken Bane samt Tiden for Togets Ankomst til Chicago, saa meder vor Agent eder ved Stationen. For nærmere Oplysning henvender man sig til Scandinavian American Linjens nærmest boende Agent eller til **A. E. JOHNSON & CO** Genl West. Pass. Agents, 155 W. KINZIE ST., CHICAGO, ILL. 300 First Ave., Minneapolis, Minn.

Realisationspaffe.

Saa længe denne Annonce hæver vil vi sende portofrit til enhver af Bladets Læsere, som indsender 50 Cts i Primærker (eller paa anden Vis) og nævner dette Tilbud, 20 forskellige kristelige Smaastrifter dels Fortællinger dels opbyggel- se og belærende Skrifter — mest ældre Udgaver med Omilag mer eller mindre falmet eller slidt, men ogsaa enkelte nyere Ting — hvis Boglad- præs enkeltvis er 5 og 10 Cts. En- fælde endog højere.

De har maaste læst nogle af dem, men saa forer saabaane til andre, som ikke har, og som maaste kunne gøre godt af at læse dem. Dermed over De en Mission og hjælper os med at skaffe Blads paa Hylterne til de nye Julevarer.

Dan. Luth. Publ. House.

Julestjernen 1911.

Udbyr smukkere end nogen Sinde før. Indhold ledigt som altid Udkommer i Aar efter speciel Overtensomst tidligere end sæd- vanlig og vil kunne naa ud til enhver i god Tid. Indgiv Bestilling ved første Lejlighed til Deres Præst, Gu- lets nærmeste Agent eller direkte til os.

Dan. Luth. Publ. House, Kommissionær for Amerika.

„DANSKEREN“ OG „NORDEN“.

„Danskeren“ to Gange ugentlig \$1.50 og „Norden“ to Gange maanedlig 1.25

BEGGE TILSAMMEN KUN \$2.25.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, BLAIR, NEBRASKA.

KAUFMANN'S SUNDAY SCHOOL LIBRARY.

- 12 handsome Vols. in ornamental Board Covers. 1. Faithful and True. 2. God Keepeth Watch. 3. God Forsaketh not His own. 4. A Good Deed Rewarded. 5. The Lord Will Repay. 6. The Ways of God. 7. Hualma, The Peruvian. 8. Diamantina. 9. Turned into Joy. 10. Noble Friendship. 11. Simon, a Slave in Brazil. 12. A Congo on San Domingo.

Each volume contains about 96 pages of good juvenile reading with 5 full page illustrations in colors.

Price per Set only \$2.50 net in Blair.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, BLAIR, NEBR.

THE LUTHERAN SUNDAY SCHOOL HANDBOOK.

A Manual for Sunday School Teachers by Rev. J. R. E. Hunt, with Foreword by Prof. E. Norelius and Introduction by Dr. G. H. Gerberding. Published by the Swedish Augu- stana Synod. 291 Pages in handsome Cloth Binding with Title stamped in Gold on Back and Side. Price \$1.00. Contents by chapters:

Part I.

- 1. Historical Sketch of the Religious Education of the Chris- tian Youth. 2. The Lutheran Conception of the Sunday-school. 3. The Aim of the Lutheran Sunday-school. 4. Relation of the Sunday-school to the Church. 5. The Relation between the Sunday-school and the Pastor. 6. The Relation between the Sunday-school and the Home. 7. The Relation of the Sunday-school to the unconfirmed and the confirmed. 8. The Lutheran Sunday-school Superintendent and other Officers. 9. The Lutheran Graded Sunday-school. 10. The General Council Graded System. 11. The Intermediate and Senior Departments. 12. Music in the Sunday-school. 13. The Catechism in the Sunday-school. 14. Special Days and Services in the Sunday-school. 15. Discipline in a Lutheran Sunday-school.

Part II.

- 16. The Office and appointment of a Sunday-school Teacher. 17. Some Qualifications of a Lutheran Sunday-school Teacher 18. Some Qualifications of a Lutheran Sunday-school Teacher (continued). 19. The Sunday-school Teacher's Work and Aims. 20. The Lutheran Sunday-school Teacher's Preparation. 21. The Lutheran Sunday-school Teacher's Teaching. 22. Method of Teaching.

Part III.

- 23. Child Study. 24. Childhood. 25. Boyhood and Girlhood. 26. Early Adolescence.

To the great army of Lutheran Sunday-school teachers who voluntarily are rendering to the Master a great service of love this book is dedicated by the author.

It is a book that deserves a place in the library of every Lutheran Sunday-school teacher who can read the English language.

The book is carried in stock by

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE, BLAIR, NEBR.

COPENHAGEN SNUFF

GARANTI FOR EVALITET OG RENHED.

COPENHAGEN SNUFF er tilberedt af den bedste, gamle, rige, stærk og naturlige Bladtokek, til hvilke kun saadanne Ingredienser er tilsat, som er naturlige Blandingsstoffer til Bladtokek og absolut rene Aroma-Ekstrakter. Snusmalingspro- cessen bibeholder Tobakkens gode Egenskaber, og alle de bitre Stoffer og Syrer, som findes i naturlig Bladtokek, borttages.

COPENHAGEN SNUFF ER DEN BEDSTE BAADE TIL SKRAA OG SVUSNING.

Facsimile af Garanti i hver, forlang Copenhagen Snuff.

American Snuff Company